

Sygn. akt II K – 410/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 grudnia 2015 roku**

Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Waldemar Ustaszewski**

Protokolant st. sekr. sąd. Justyna Garnecka, Monika Płodziszewska

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 19.10., 17.11., 14.12.2015r.

sprawy **K. G.**

syna C. i E. z d. P.

urodz. (...) w O.

oskarżonego o to, że: w dniu 16 lutego 2015 roku około godz. 18:15 w miejscowości O. gm. M., będąc wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwo określone w art. 178a §4 kk przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce w sprawie II K 115/14, jak również znajdując się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za wyżej wymienione przestępstwo kierował samochodem marki O. (...) nr rej. (...)(...) po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości tj. I badanie 1,27 mg/l, II badanie 1,29 mg/l, III badanie 1,29 mg/l, IV badanie 1,06 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a §4 kk

orzeka:

1. **K. G.** uznaje za winnego dokonania zarzuconego mu czynu ustalając, że dopuścił się go przed upływem 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, to jest czynu wypełniającego dyspozycję art.178a§4 kk w zw. z art.64§1 kk i za tak przypisany czyn na podstawie art. 178a §4 kk w zw. z art.64§1 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 (ośmiu) lat;
3. Na podstawie art.49§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwóch) tysięcy złotych;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1102,64 (tysiąc sto dwa złote 64/100) złotych w tym 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty.

II K 410/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lutego 2015 r. K. G. zam. O. (...) (...), gm. M. od godzin przedpołudniowych spożywał alkohol. W godzinach popołudniowych, około godz. 16 pojechał swoim samochodem marki o (...) o nr rej. (...) do D. C., zam. O. (...) (...) gdzie sam spożywał alkohol, który posiadał przy sobie. Następnie wsiadł w swój samochód i odjechał. Po godz. 17 pojechał swoim samochodem do T. P., zam. O. (...) (...). M. P. (2) oświadczyła mu, że męża nie ma w domu i po kilku minutach K. G. wsiadł do samochodu i odjechał. Około godz. 18 kierował swoim samochodem po drodze publicznej M. – Z.. Będąc na wysokości zjazdu do swojej posesji K. G. nie upewnił się czy może bezpiecznie wykonać manewr i rozpoczął skręcanie w momencie gdy był już wyprzedzany przez samochód osobowy marki (...) o nr rej. (...) kierowanym przez E. B.. Doszło do bocznego zderzenia pojazdów i samochód E. B. uderzył w drzewo. K. G. zajechał na swoją posesję i udał się do domu. Wezwany na miejsce kolizji patrol policji dokonał sprawdzenia stanu trzeźwości K. G. urządzeniem alcosensor, które wykazało zawartość w organizmie 1,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. K. G. został przewieziony do K. w O. gdzie badania alkometrem potwierdziły jego nietrzeźwość: I badanie o godz. 21.20 – 1,29 mg/l ; II badanie o godz. 21.31 - 1,29 mg/l, III badanie o godz. 21.50 – 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

K. G. był uprzednio pięciokrotnie karany za występki z art.178a§1 lub 4 kk. Między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 5.11.2010 r. był karany za czyn z art.178a§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby (sygn. akt II K 988/10). Postanowieniem z 18.12.2013 r. sąd zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4.09.2013 r. był karany za czyn z art.178a§4 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat (sygn. akt II K 1437/12).

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 18.12.2013 r. był karany za czyn z art.178a§4 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat (sygn. akt II K 1290/13).

Wyrokiem łącznym z 26.05.2014 r. orzeczono m.in. karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności, która objęła karę jednostkową ze sprawy II K 988/10. Karę pozbawienia wolności oskarżony odbył w okresie od 31.01.2014 r. do 2.08.2014 r. a więc w wymiarze ponad 6 miesięcy. Od 2.08.2014 r. do 16.09.2014 r. odbywał kolejną karę łączną i uzyskał warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego K. G. (k.145, 38), zeznania świadków D. C. (k.152, 21-22), M. P. (2) (k.152-153, 25-26), T. P. (k.153, 23-24), E. B. (k.160), notatkę (k.1), odpisy wyroków (k.57-62), dane o karalności (k.51-52), protokoły z badań (k.3, 15), protokół oględzin pojazdu (k.5, 7-9).

Oskarżony K. G. przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu. Przed sądem odmówił składania wyjaśnień natomiast w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że tego dnia pojechał w godzinach porannych motorowerem do C., tam spożywał alkohol. Wrócił do domu pieszo. Wziął samochód i pojechał do sklepu gdzie ponownie spożywał alkohol. Jak skończyli pić to chyba wsiadł w samochód i wracał do domu. Nie pamięta co się wydarzyło po drodze. Do domu przyszli policjanci i został zatrzymany. Tego dnia wypił bardzo dużo alkoholu aż urwał mu się film.

Wyjaśnienia oskarżonego są fragmentaryczne ale trudno się dziwić, że nie pamięta przebiegu zdarzeń skoro był w stanie upojenia alkoholowego. Zbadany na zawartość alkoholu tuż po przybyciu patrolu oraz później w K. w O. wykazywał duże stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu mimo upływu znacznego upływu czasu. Potwierdza to wyjaśnienia oskarżonego, że alkohol spożywał przez cały dzień i stąd utrzymująca się wysoka zawartość w organizmie.

Przyznanie się oskarżonego, mimo luk w pamięci znajduje potwierdzenie w zebranych dowodach osobowych. W oparciu o relacje świadków można odtworzyć istotną część poruszania się pojazdem przez oskarżonego inkryminowanego dnia. D. C. potwierdziła, że w tym dniu oskarżony przyjechał do nich na posesję samochodem około

godz.16. Był pijany. Wyjął pół litra wódki i chciał aby z nim wypić. Świadek odmówiła więc sam wypić pół butelki. Resztę zabrał, wsiadł do samochodu i odjechał.

Zeznania świadka sąd uznał za wiarygodne. Na rozprawie świadek zasłoniła się niepamięcią bo przyjmuje leki psychotropowe. Jednak pierwsze zeznania złożyła w dniu 17 lutego a więc następnego dnia po zdarzeniu. Nie ulega wątpliwości, że ta świeża relacja jest wiarygodna. Świadek dosyć szczegółowo przedstawiła przebieg dnia 16 lutego, nie odwoływała się do niepamięci lub stanu zdrowia. Świadek podkreślała, że tego dnia kilkakrotnie był u nich i nie wykluczyła, że we wcześniejszych godzinach mógł być skuterem a nawet pieszo. Przekonanie świadka, że podczas ostatniej wizyty był samochodem i nim odjechał jest w pełni wiarygodne. Relacji tej nie sposób skonfrontować z zeznaniami J. C. z tego powodu, że świadek ten przyznał, że w dniach 14 i 15 lutego spożywał alkohol. W dniu 16 lutego był u niego sąsiad i też pili alkohol. Świadek pamięta, że oskarżony przyjechał do niego skuterem i zostawił go.

Następnie około godz. 17 oskarżony pojawia się swoim samochodem na posesji P.. M. P. (2) potwierdziła, że oskarżony przyjechał samochodem i pytał o jej męża. Odpowiedziała mu, że męża nie ma mimo że przebywał w innym pokoju. Świadek nie widziała, że oskarżony wsiadł do samochodu i odjechał ale słyszała odjazd samochodu. Za około pół godziny zauważyła, że na drodze M. – Z. stoi jakiś samochód z mrugającymi światłami a po chwili przyjechał radiowóz policyjny. Świadek kategorycznie zaprzeczała, że widziała, że to oskarżony odjeżdżał samochodem jednak w swoich zeznaniach była pewna, że przyjechał samochodem chociaż nie widziała czy był sam.

Te wątpliwości rozwiewają zeznania T. P., który widział jak oskarżony osobiście przyjechał swoim samochodem. Świadek widział to przez okno. Według niego oskarżony był pijany, ledwo trzymał się na nogach. Potem świadek widział też jak oskarżony wsiadł do samochodu i odjechał.

Około godz.18 doszło do kolizji drogowej w pobliżu zjazdu na drogę dojazdową do posesji oskarżonego. Świadek E. B. w sposób rzeczowy przedstawił przebieg zdarzenia. W jego ocenie to oskarżony był kierującym samochodem o., który uderzył w jego samochód.

Zeznania tego świadka są w pełni przekonujące.

Analiza tych relacji nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony kierował swoim pojazdem będąc w stanie nietrzeźwości nie tylko w trakcie kolizji ale i wcześniej.

Stan nietrzeźwości nie budzi wątpliwości o czym świadczą wyniki badań na zawartość alkoholu.

Opinia sądowo-psychiatryczna nie pozostawia wątpliwości co do poczytalności oskarżonego.

Oskarżony K. G. był wielokrotnie karany za występki z art.178a§1 lub 178a§4 kk. Jest to m.in. wyrok Sądu z dnia 5.11.2010 r., którym orzeczono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby (IIK 988/10). Ponieważ oskarżony nie dotrzymał warunków wykonania kary zarządził postanowieniem z 18.12.2013r. Te i inne skazania były podstawą wydania wyroku łącznego w dniu 26.05.2014r. (IIK 115/14). Orzeczona kara łączna pozbawienia wolności obejmująca także karę ze sprawy IIK 988/10 była wykonywana w okresie od 31.01.2014 do 2.08.2014r. Oznacza to więc, że oskarżony odbył karę co najmniej 6 miesięcy za występki z art.178a§1 kk a więc podobny do popełnionego obecnie. Sąd uznał, że warunki powrotu do przestępstwa określone w art.64§1 kk zostały spełnione. Wyrokiem łącznym orzeczono także łączny zakaz prowadzenia pojazdów w wymiarze 6 lat.

K. G. kierując w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w dniu 16.02.2015 r. samochodem osobowym po drodze publicznej dopuścił się występkę określonego w art.178a§4 kk. Był bowiem uprzednio karany za czyny z art.178a§1 kk lub art.178a§4 kk wyżej opisanymi wyrokami SR w Ostrołęce oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ponadto czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa.

Za czyn wypełniający dyspozycję art.178a§4 kk w zw. z art.64§1 kk sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przy orzekaniu o karze i pozostałych konsekwencjach prawnych czynu sąd zastosował przepis art.4§1 kk jako że przepisy z daty popełnienia czynu są względniejsze niż z daty orzekania. Najpierw w dniu 18 maja a następnie od dnia 1 lipca nastąpiło zaostrenie odpowiedzialności z art.178a§4 kk.

Na podstawie art.42§2 kk sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat. Na podstawie art.49§2 kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 2000 zł.

Już w dacie popełnienia czynu obowiązywał przepis art.69§4 kk umożliwiający warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Żadne szczególne okoliczności przedmiotowe ani podmiotowe nie przemawiają za zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wobec oskarżonego stosowano różne rodzajowo kary i środki karne. Jak wynika z karty karnej i odpisów wyroków wobec oskarżonego orzekano uprzednio kary ograniczenia wolności, grzywny, pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Oddziaływania karne nie przynosiły żadnego efektu prewencyjnego nie mówiąc o wychowawczym bo oskarżony popełniał kolejne występki. Nie ma zatem żadnych podstaw do stwierdzenia, że cele kary zostaną osiągnięte pomimo ponownego jej niewykonania. Zachowanie oskarżonego należy ocenić jako rażące naruszenie porządku prawnego wymagające zdecydowanej reakcji w postaci kary izolacyjnej.

Środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów oraz świadczenia pieniężnego są orzeczone w wymiarach znajdujących uzasadnienie w okolicznościach czynu, uprzedniej karalności i sytuacji finansowej oskarżonego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 627 kpk.